

РЕШЕНИЕ

№ 2010

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **907** по описа за **2022** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от ТД на НАП – [населено място], чрез процесуален представител юрк. Й., срещу Решение № 1273 от 11.12.2021 г., постановено по НАХД № 85602021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 20-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № 577527-F 588599/14.05.2021 г., издадено от директора на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП – [населено място], с което на К. П. П., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 178 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500,00 лв. за извършено нарушение по чл. 109, ал. 1, вр. чл. 107, т. 4, б. „а“, подбуква „бб“ от ЗДДС.

В жалбата си касаторът твърди, че решението е незаконосъобразно и неправилно, постановено при неправилното приложение на закона. Твърди, че неправилно СРС е приел, че ликвидаторите не са измежду кръга на данъчнозадължените лица по чл. 109, ал. 1 от ЗДДС. Посочва се, че АНО изрично е посочил, че ликвидаторът се явява представител на юридическото лице и негово е задължението да подаде заявлението за deregистрация. Твърди че предвид чл. 24, ал. 2 ЗАНН, ликвидаторът е единственият ръководител и лице компетентно да представлява дружеството [фирма] към момента на установяване на нарушението. Моли оспореното решение да

бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се потвърждава НП. В съдебно заседание се представлява от юрк. Й., който поддържа жалбата и моли за уважаването й. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът – К. П. П., редовно призован, не се явява и не се представлява.

В представена писмена молба от 22.02.2022 г. оспорва касационната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение. Излага съображения за правилност на решението и незаконосъобразност на НП, което е отменено. Освен всичко, счита, че е налице основание за приложение на чл. 28 ЗАНН, в случай, че се приеме, че има извършено нарушение. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура, в съдебно заседание, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, IX касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

[фирма] с ЕИК[ЕИК], е подало Заявление за deregистрация по ЗДДС на основание чл. 107, т. 4, б. „а“, подбуква „бб“ от ЗДДС. Поради това, с резолюция за извършване на проверката от 20.01.2021 г., орган по приходите е определил длъжностно лице, което да извърши проверка във връзка със заявлението за deregистрация.

На 29.01.2021 г. била извършена проверка на документи по повод резолюцията за извършване на проверка. При проверка в информационния масив на Агенцията по вписванията, се установило, че с Удостоверение от 10.11.2020 г. е вписано прекратяване на търговската дейност и обявяване в ликвидация на [фирма], с ликвидатор К. П. П.. Прието е от АНО, че от посочената дата /10.11.2020 г./, лицето К. П. П., в качеството си на ликвидатор на [фирма] бил длъжен да подаде в законоустановения 14-дневен срок заявлението по чл. 109, ал. 1 от ЗДДС /до дата 24.11.2020 г./, а заявлението за deregистрация по ЗДДС било подадено на 20.01.2021 г., т.е със закъснение от 56 дни.

За направените констатации, служител на ТД на НАП – [населено място], съставил АУАН № F588599/05.02.2021 г., в който отразил констатациите относно неподаване на заявление за deregистрация по ЗДДС в съответния за това срок, за което е било задължено съгласно разпоредбата на чл. 109, ал. 1 от ЗДДС. Посочено е, че заявлението е подадено на 20.01.2021 г., със закъснение от 56 дни. Съставеният АУАН е връчен на упълномощено от К. П. лице, което го е подписало без възражение.

В предвидения в закона срок, не е подадено възражение срещу АУАН.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП № 577527-F 588599/14.05.2021 г., издадено от директора на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП – [населено място]. В НП е отразено констатираното от служителя нарушение, изразяващо се в неподаване на заявление за deregистрация по ЗДДС в съответния за това срок – до 24.11.2020 г. Отразено е, че по този начин К. П. П., в качеството си на ликвидатор на [фирма] е нарушил разпоредбата на чл. 109, ал. 1 от ЗДДС, във вр. с чл. 107, т. 4, б. „а“, подбуква „бб“ от ЗДДС, както и че нарушението е за първи път. С издаденото НП на К. П. П., с ЕГН [ЕГН], на основание чл.178 от ЗДДС, е наложено административно наказание глоба в размер на 500,00 лв. за нарушение на чл. 109, ал. 1, във вр. с чл. 107, т. 4, б. „а“, подбуква „бб“ от ЗДДС.

НП е връчено на упълномощено от К. П. лице, на 25.05.2021 г.

По делото е представена Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, с която са упълномощени директорите на дирекции „Обслужване“ при ТД на НАП да издават НП за нарушения, регламентирани в чл. 178 ЗДДС.

За изясняване на фактическата обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитан актосъставителя.

Съобразявайки така описаната фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение № 1273 от 11.12.2021 г., постановено по НАХД № 8560/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 20-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № 577527-F 588599/14.05.2021 г., издадено от директора на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП – [населено място], с което на К. П. П., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 178 от ЗДДС, е наложена глоба в размер на 500,00 лв. за извършено нарушение по чл. 109, ал. 1, вр. чл. 107, т. 4, б. „а“, подбуква „бб“ от ЗДДС. Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия касационен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение № 1273 от 11.12.2021 г., постановено по НАХД № 8560/2021 г. с което СРС, НО, 20-ти състав, е отменил оспореното Наказателно постановление № 577527-F 588599/14.05.2021 г., издадено от директора на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП – [населено място], с което на К. П. П., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 178 от ЗДДС, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500,00 лв. за извършено нарушение по чл. 109, ал. 1, вр. чл. 107, т. 4, б. „а“, подбуква „бб“ от ЗДДС.

За да отмени оспореното НП, СРС е приел, че са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правата на жалбоподателя. Приел, че неправилно АУАН и НП са съставени не срещу дружеството, фактически извършило нарушението – [фирма] – търговец в ликвидация и данъчно задължено юридическо лице, а срещу физическото лице, негов ликвидатор - К. П. П.. Посочено е, че приложената санкционна норма на чл. 178 ЗДДС визира състав на нарушение, когато данъчно задълженото лице, което в случая е юридическо лице, не подаде заявление за прекратяване на регистрацията/дерегистрацията в установения законов срок, като данъчно задълженото лице може да е търговец – ЮЛ и ЕТ или да е физическо лице, което не е търговец. Т.е. ликвидаторът не е измежду данъчнозадължените лица по смисъла на чл. 109, ал. 1 от ЗДДС, поради което не може да носи отговорност за неизпълнение на чл. 109, ал. 1 от ЗДДС и респективно не може да бъде наказан по чл. 178 от ЗДДС.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в

рамките на правомощията му, сезиран с подадена от К. П. П., допустима жалба.

Районният съд не е нарушил и процесуалните правила относно събирането на допустимите и относими към спора доказателства, обсъдил е доводите на страните. В мотивите към решението е направено изложение на установените от събраните по делото фактически обстоятелства и на следващите се от тях правни изводи, възприети и от настоящият съдебен състав, като съобразени с приложимите материалноправни разпоредби. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата. Фактите са установени в пълнота и правилно от районния съд, като при тяхната съвкупна преценка е изведен правния извод за несъставомерност на деянието. Районният съдия е отговорил мотивирано на направените възражения, включително и относно характера на нарушението и неговите обективни и субективни признаци.

АУАН е издаден от компетентен орган главен инспектор по приходите в ТД на НАП-С., а НП от директора на дирекция Обслужване в ТД на НАП-С., надлежно упълномощен със заповед на изпълнителния директор на НАП, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за това ред, посочен издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП, са издадени при спазване на процесуалните правила. В АУАН са описани основните и съществени обстоятелства, свързани с нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателя да разбере какво е нарушил.

Административен съд София - град, в настоящия касационен състав, намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е валидно, допустимо, постановено в съответствие с материалния закон и доказателствата по делото.

От доказателствения материал, се установява, че безспорно е налице основание за deregистрация по ЗДДС по инициатива на ответника - чл. 107, т.4 б. "а" от закона, като процедурата е уредена от разпоредбите на чл. 109 ЗДДС. Съгласно цитираната разпоредба, в случаите при основанията на чл. 107, т.4 от ЗДДС лицето подава заявление за deregистрация в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в 14-дневен срок от настъпване на съответното обстоятелство по чл. 107 от ЗДДС.

Посочената санкционна норма на чл. 178 ЗДДС визира състав на нарушение за „данъчно задълженото лице”, което в случая е ЮЛ, което не подаде заявление за прекратяване на регистрацията /deregистрацията/ в установените по този закон срокове. Административните наказания са диференцирани в зависимост от това дали

данъчнозадълженото лице е търговец /ЮЛ и ЕТ/ или е физическо лице. В настоящия случай данъчно задълженото лице е било [фирма], а не физическото лице – ликвидатора К. П. П., поради което неправилно е ангажирана отговорността на физическото лице – ликвидатор за задължения на дружество.

Прекратяване на дейността на дружеството като юридически факт по своите правни последици не е правопогасяващ на задължението за подаване на заявление по чл. 109 ЗДДС факт. Ликвидацията е фаза от съществуването на юридическото лице, която не се отъждествява с прекратяването му като субект на правото. Едва след приключване на ликвидацията, дружеството, при наличието на съответните предпоставки, се заличава от търговския регистър по искане на ликвидаторите. От тук следва изводът, че прекратяване на търговската дейност на дружеството, не освобождава същото от задълженията му по съществуващите правоотношения, включително и от задълженията за подаване на съответните, изискващи се по закон, декларации пред съответните компетентни органи.

В този смисъл, съдът приема извода на СРС, че ликвидаторът не е задължено лице и съответно носещо отговорност по посочената санкционна норма. В случая се касае за несъставомерност на деянието със субект посоченото в АУАН и НП физическо лице, а именно ликвидаторът на дружеството, по посочения състав на чл. 178 от ЗДДС, което обосновава извод за материална незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление.

Санкционната норма на чл.178 ЗДДС предвижда, че данъчно задължено лице, което като е длъжно, но не подаде заявление за регистрация или заявление за прекратяване на регистрация в установените по този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5000 лв. Следователно, за да е осъществено административно нарушение по цитирания текст, е необходимо да е налице регистриран по ЗДДС субект, каквото качество санкционираното лице К. П. П. няма. Неоснователен е доводът на касатора, че съгласно чл. 24, ал.2 ЗАНН К. П. П. е санкциониран в качеството му на единствен ръководител и лице компетентно да представлява дружеството [фирма]. Посоченият текст е тълкуван от него изолирано от разпоредбата на ал.1, като и в двата случая се касае за ангажиране на административнонаказателната отговорност на физически лица за виновно извършените от тях административни нарушения, като разпоредбата на ал.2 включва в кръга на субектите на административнонаказателна отговорност и физическите лица допустители и подбудители на административното нарушение. Административнонаказателното обвинение с АУАН и отговорността на К. П. П. е ангажирана с НП не в качеството му на допустител, а в качеството на пряк извършител, какъвто той по дефиниция не е, тъй като не е субект на нарушението по чл. 109, ал.1 от ЗДДС.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 24.07.2018 г. по НАХД № 1337/2018 г. на 111-ти състав на СРС, е правилно на основание чл. 348 НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал.2 АПК, следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

При този изход на спора и на основание чл.63, ал.3 ЗАНН във вр. чл.143, ал.3 АПК, ответникът по касация би имал право да му бъдат присъдени разноски, доколкото същият докаже, че такива са платени. В случая от ответника е представено единствено

пълномощно, но не е представено доказателство за извършено плащане на договорено адвокатско възнаграждение, поради което разноси не следва да се присъждат. Според задължителните указания в Тълкувателно решение №6/06.11.2013г. по тълк. дело №6/2012г. на Общото събрание на Гражданската и Търговската колегии на Върховния касационен съд (ОСГТК), съдебните разноси за адвокатско възнаграждение се присъждат тогава, когато страната го е заплатила и е доказала реалното му заплащане на процесуалния си представител, в зависимост от уговорения в договора за правна помощ и съдействие начин на плащане – в брой или по банков път. Такива в случая не са представени.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав.

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1273 от 11.12.2021 г., постановено по НАХД № 85602021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 20-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.